

ת"פ (חיפה) 6314-09-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 6314-09-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 6314-09-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[11.11.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), 2 עבירות של היזק לרכוש במזיד בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין, תקיפת בת זוג בניגוד לסעיפים 382(ב)(1) + 379 לחוק העונשין, וחבלה במזיד ברכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, י.מ (להלן: "המתלוננת") והנאשם היו בני זוג אשר בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היו פרודים, כאשר המתלוננת התגוררה ברח' XXXXXבXXXX (להלן: "הדירה").

בתאריך 26.8.24 סמוך לשעה 10:47, הגיע הנאשם לדירה והחל לדפוק על הדלת בחוזקה תוך שהוא קורא למתלוננת בצעקות. המתלוננת יצאה מהדירה וראתה את הנאשם צורך אלכוהול וחומרים ממכרים בחצר הבניין (להלן: "המקום").

בנסיבות אלה, צעק הנאשם על המתלוננת וקילל אותה, המתלוננת שאלה לפשר מעשיו והוא השיב לה כי זה לא עניינה. בתגובה לכך, רצתה המתלוננת להתקשר למשטרה תוך שהיא מחזיקה בידה השמאלית את מכשיר הפלאפון שלה.

בשלב זה, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שתפס את ידה השמאלית, לקח את מכשיר הפלאפון שלה והטיח אותו לרצפה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נשבר הפלאפון של המתלוננת.

בהמשך למתואר, הנאשם השתולל, התפרע, צעק וניסה להתקרב אל המתלוננת ואל בנם בן ה-4 שנכח במקום, אך עוברי אורח מנעו זאת ממנו.

בנסיבות אלה, הגיע למקום שוטר וניסה גם כן למנוע מהנאשם להתקרב למתלוננת ואל בנם. בהמשך, כרך הנאשם חוט ברזל סביב צווארו, עלה על חומה, קפץ לגינה סמוכה והחל לזרוק חפצים לכיוון המקום.

בשלב זה הגיעו למקום שני שוטרים נוספים, וביחד עם שוטר נוסף הודיעו לנאשם על מעצרו.

תחילה מסר הנאשם את ידיו לשוטרים, אך לאחר מכן ניסה למשוך את ידיו אחורה והתנגד לאיזוק תוך שהוא משתולל ונוגח עם ראשו בחפצים במקום. בהמשך לכך, הצליחו השוטרים להשתלט על הנאשם והוא הובל בניידת משטרה לתחנת משטרת חיפה. בהגיעו לתחנה, בעט הנאשם בדלת הניידת וגרם לה לנזק בשווי שאינו ידוע במדויק למאשימה. ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש ואלימות (טע/2).

טענות הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הערכים המוגנים אשר נפגעו מתקיפת בת זוג הם זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מאלימות של גבר. עוד נטען, כי הנאשם במעשיו פגע בקניינו של הפרט, ויכולתם של השוטרים לבצע את עבודתם נאמנה.

לטענת ב"כ המאשימה הנאשם נהג באלימות ברוטאלית כלפי המתלוננת, אגב צריכת אלכוהול, ואף הפריע לשוטרים לבצע תפקידם כדין, כאשר בהמשך, התנגד למעצרו וגרם נזק לניידת.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל-14 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות, בעבירות שונות, לרבות עבירות סמים ואלימות, אם כי לא בעבירות של אלימות במשפחה.

לאור האמור, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם לו עתרה, בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טען כי הרקע לביצוע העבירות היה היותו של הנאשם תחת השפעת אלכוהול, כאשר התקיפה הייתה במדרג נמוך והסתכמה בלקיחת הטלפון הנייד של המתלוננת בכוח.

עוד נטען, כי לביצוע העבירות לא קדם תכנון, לשוטרים לא נגרם נזק פיזי, כאשר הנזק היחידי שנגרם מהאירוע הוא שבירת הטלפון הנייד של המתלוננת ונזק לניידת.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי המתלוננת כיום תומכת בנאשם, אך לא הגיעה למתן עדות מאחר ונעצרה בחשד לביצוע עבירות סמים.

עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בכך שהנאשם עצור למעלה מחודשיים, בהעדר חלופה, בתנאי מעצר שקשים הרבה יותר מתנאי מאסר, במיוחד בתקופת החירום כיום.

ב"כ הנאשם טען שלא ניתן להקיש מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה שעניינה באלימות חמורה יותר מענייננו, כאשר לטענתו מתחם העונש ההולם מתחיל מתקופת מאסר קצרה.

עוד נטען, כי אין לנאשם הרשעות קודמות בתחום האלימות במשפחה, הוא השתתף בשנים האחרונות בבית משפט קהילתי, אם כי לא סיים את ההליך.

לאור האמור, ומאחר והנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות והביע חרטה, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת המעצר אותה ריצה הנאשם עד כה.

דברי הנאשם:

הנאשם ביקש להשתחרר מוקדם כדי להיות עם ילדיו, מאחר והמתלוננת עצורה.
דיון והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות פליליות, אשר בוצעו על ידו במהלך אירוע אחד מתמשך ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12

מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע עבירת תקיפת בת זוג, הן זכותו של אדם לשלמות גופו ותחושת בטחונו. מביצוע עבירות של היזק לרכוש במזיד נפגע ערך שהינו זכות הקניין של הפרט ומביצוע עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו נפגעו ערכים של שמירה על שלטון החוק ועל הסדר הציבורי. נסיבות ביצוע העבירות:

לביצוע העבירות לא קדם תכנון מדוקדק של הנאשם, ולאחר שהוא הגיע לבית פרודתו, הוא החל לקלל אותה והאירוע הלך והסלים, כאשר ברקע האירוע כנראה שימוש במשקאות משכרים ובחומרים ממכרים. כתוצאה מהתקיפה לא נגרמה חבלה למתלוננת, והתקיפה הייתה ברף הנמוך והתבטאה בתפיסת ידה של המתלוננת. לעומת זאת, מאלימות כנגד הרכוש נגרם נזק לטלפון הנייד של המתלוננת ולניידת משטרה. בנוסף, ברור שהתנהגותו הבריונית של הנאשם בסמוך לביתה של המתלוננת, בנוכחות עוברי אורח ובנם הפעוט של בני הזוג גרמה למפח נפש למתלוננת. לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירות מחד, הרקע לאירוע והסלמתו, והנזק לרכוש שנגרם, ומאידך רף האלימות הפיזית שהופעלה כלפי המתלוננת, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. מדיניות הענישה הנוהגת:

· בעפ"ג (באר שבע) 18376-12-13 פלוני נ' מדינת ישראל (19.3.14) הורשע המערער בביצוע מעשי אלימות כלפי רעייתו ובביצוע עבירה של תקיפה על פי סעיף 379 בצירוף סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין. המערער תקף את אשתו בכך שבעט בה ותוך כדי כך היא נפלה והמערער שכב עליה. כחודש לאחר מכן, תקף המערער שוב את אשתו בכך שסטר לה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה משמעותי ועד 9 חודשי מאסר בפועל. המערער נדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, ל-6 חודשי מאסר על תנאי, לתשלום קנס בסך 500 ₪ ול-4000 ₪ פיצוי למתלוננת. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש התקבל באופן שעונש המאסר בפועל קוצר לחודשיים בדרך של עבודות שירות, כאשר כל יתר הוראות גזר הדין נותרו על כנם.

· ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016), אליה הפנתה אותי מאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש, בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16) המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא בצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

· ברע"פ 226/17 אבי מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.17), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, ב-4 מתוך 8 אישומים, שעניינם ביצוע מעשי תקיפה של בת זוג והשמעת אימים כלפיה. יצוין כי בשני אישומים הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שגרם למתלוננת חבלות וחתכים. בית משפט השלום קבע כי יש לראות במכלול האירועים בהם הורשע המבקש כאירוע אחד, וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים עד 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת. על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו. יצוין כי מדובר במקרה חמור, בו הנאשם הורשע בעבירות חמורות יותר וקשה להקיש ממקרה זה לעניינו.

· ברע"פ 361/13 באסל עזאם נ' מדינת ישראל (16.3.16), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע חשד של המבקש כלפי המתלוננת, נטל המבקש צינור מים המשמש לגינון, התקרב אל המתלוננת, והחל להכותה באמצעות הצינור על גבה ועל ידיה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על המבקש נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי אשר קבע כי בית משפט קמא שגה לחשוב כי המתלוננת הייתה קטינה בעת ביצוע העבירות על אף שהייתה כבת 19. משכך הופחת העונש ל-7 חודשי מאסר בפועל כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 8926/21 מאיר דוקרקר נ' מדינת ישראל (29.12.21), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת סתם בת זוג ואימים, לאחר שהכה את בת זוגו באגרופים, סטירות ובעיטות ואיים עליה במספר הזדמנויות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר. על הנאשם עונש מאסר של חודשיים וחצי לצד ענישה נלווית. המשיבה ערערה על קולת העונש, וערעורה התקבל. בית משפט מחוזי העמיד את עונשו של המבקש על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכן הכפיל את רכיב הפיצוי ל-10,000 שקלים. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· בע"פ 3196/08 חאלד נ' מדינת ישראל (26.6.08), אליו הפנתה המאשימה, המערער הורשע בתקיפת אשתו, בכך שהיכה אותה בראשה, בידיו ובנעליו, הפילה לרצפה, גרר אותה לשירותים, אחז בה בחוזקה והכניס את ראשה לאסלה, בהמשך איים כי ישרוף אותה ואת ילדיהם. לאחר שנודע למערער כי המתלוננת הגישה תלונה נגדו, איים עליה כי אם לא תבטל את תלונתה ישרוף אותה ואת הבית. על המערער נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המערער הגיש ערעור לבית משפט מחוזי על חומרת העונש, אשר נדחה. לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, ובשים לב לריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם, רמת האלימות שהופעלה והנזק שנגרם לרכוש, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לבצע בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל. חריגה ממתחם העונש ההולם: בנסיבות המקרה שבפניי לא מצאתי לחרוג מהמתחם שקבעתי לקולא או לחומרא, ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם, במסגרת דיון מוקד ונטילת האחריות על מעשיו. הודאתו של הנאשם חסכה את עדות המתלוננת, כמו גם זמן שיפוטי יקר. עוד נתתי את דעתי לכך שהנאשם עצור עד תום ההליכים, בהעדר חלופה, וכידוע תנאי מעצר קשים מאלה של מאסר. לחומרא, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם, אשר לחובתו 4 הרשעות קודמות (טע/2) מתוך 2 הרשעות בגין עבירות אלימות, הגם שלא מדובר באלימות כלפי בן משפחה, והוא אף ריצה בעבר מאסרים בפועל. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים: א. 4 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 26.8.24. ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה. ג. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.2.25. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי המתלוננת. הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה. ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום). לא מצאתי בנסיבות תיק זה להשית עונש של קנס. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום. ניתן היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.